

den for en nærmere bedømmelse af situationen i lejrene åben.

Den amerikanske og den britiske repræsentant gav også udtryk for bekymring, men fandt dog de forsikringer, generalkommissæren havde kunnet give udvalget, opmuntrende, herunder især at UNRWA fortsat udelukkende forhandlede med den libanesiske regering, og at bistands direkte vej til de personer, den var tiltænkt, fortsat var sikret.

Et noget andet synspunkt blev fremført af Algeriet, der med udgangspunkt i, at det under Alger-krigen havde været FLN, der havde opretholdt orden og sikkerhed i flygtningelejrene i Tunesien og Marokko, fandt, at fedayeen'ernes kontrol med flygtningelejrene i Libanon var helt i overensstemmelse med de arabiske regeringers ubetingede støtte til den palæstinensiske befolkning i deres kamp mod imperialismen og zionismen.

III. Resolutionerne.

I det særlige politiske udvalg blev tre resolutionsforslag lagt frem, nemlig de to „klassiske“ fra USA og Sverige og et politisk betonet forslag fra Somalia.

1. USA's forslag svarer nøje til den under 23. generalforsamling vedtagne resolution 2452 B, hvori det beklages, at de gamle resolutioner fra 3. og 6. generalforsamling bl. a. om flygtningenes ret til at vende tilbage eller få compensation stadig ikke er gennemført. UNRWA anmodes om at fortsætte sin virksomhed, og alle regeringer opfordres til at yde bidrag til flygtningearbejdet. Dette forslag blev i det særlige politiske udvalg vedtaget med 101 stemmer for, 1 imod og 4 der afstod. I generalforsamlingen blev forslaget den 10. december 1969 vedtaget med 110 stemmer for og ingen imod, medens 1 (Israel) afstod. (Res. 2535 A (XXIV))

2. Sveriges forslag, hvortil bl. a. Danmark var medforlagsstiller, giver UNRWA særlig mandat til at fortsætte hjælpearbejdet blandt de nye flygtninge og anmoder medlemslandene om at yde bidrag hertil. Dette forslag blev i det særlige politiske udvalg vedtaget med 102 stemmer for, ingen imod og 3 der afstod, og i generalforsamlingen med 108 stemmer for (herunder Israel) in-

gen imod, og 3 der afstod (Laos, Malawi og Portugal). (Res. 2535 C(XXIV)).

3. Somalias forslag går ind for en politisk løsning af flygtningeproblemet. I præamblen erkender generalforsamlingen først at flygtningeproblemet er en følge af, at de palæstinensiske arabere er blevet nægtet deres „umistelige rettigheder under FN's pagt og menneskerettighedserklæringen“. Der udtales dernæst dyb bekymring over rapporterne om kollektiv afstraffelse m. v. af flygtningene og andre beboere af de besatte områder. Generalforsamlingens og sikkerhedsrådets tidligere resolutioner, som opfordrer Israel til øjeblikkeligt at lade de nye flygtninge vende tilbage, bringes i erindring.

I resolutionens operative del bekræftes det palæstinensiske folks umistelige rettigheder (paragraf 1), sikkerhedsrådets opmærksomhed henledes på den alvorlige situation, der er opstået i de besatte områder som følge af Israels afvisning af at gennemføre FN's resolutioner (paragraf 2), og sikkerhedsrådet anmodes om at tage effektive skridt i overensstemmelse med FN-pagten for at sikre disse resolutioners gennemførelse (paragraf 3).

I deres forelæggelsestaler gjorde Somalia og Pakistan det klart, at den palæstinensiske befolknings umistelige rettigheder inkluderede retten til et nyt Palæstina med konsekvenser for den eksisterende jødiske statsdannelse. Den britiske FN-ambassadør appellerede til forslagsstillerne om ikke at presse forslaget til afstemning; det ville virke hæmmende på de netop genoptagne 4-magtsdrøftelser om en fredelig løsning i Det mellemste Østen og gik imod flygtningenes interesser og freden i Det mellemste Østen.

Denne appel blev fulgt op af den amerikanske repræsentant, der fandt, at det introducerede ensidige resolutionsforslag kunne få uheldig indflydelse på forhandlingssituationen både på kortere og på længere sigt. Hertil kom, at ordlyden af operative paragraf 1 var vag og tillod forskellige fortolkninger, hvoraf nogle var fuldstændigt uacceptable for USA, medens operative paragraf 3 opfordrede sikkerhedsrådet til at tage skridt overfor den ene part i striden samtidig med, at der fandt møder sted mellem de fire permanente medlemmer af sikkerhedsrådet. Efter at forslagsstillerne